

Տարբեր նյութեր • Разное • Miscellaneous

ԱՆՎԱՆԻ ԳԻՏԱԿԱՆ ՈՒ ՄԱՆԿԱԿԱՐԺԸ

պաշտպանում է բեկնածուական, իսկ 1966թ. դոկտորական քեզը ստանալով բժշկական գիտությունների դոկտորի աստիճան: 1974թ. ընտրվում է Հայաստանի գիտությունների ակադեմիայի քոթակից անդամ, իսկ 1986թ. ակադեմիկոս

Հ. Բակլավաջյանի լայնածավալ և բեզուն գործունեությունը սկսվում է 60-ական թվականներից: Այդ տարիներին նրա ընտրած գիտական կարևորագույն ուղղություններից մեկը ընդերային ֆունկցիաների կարգավ. բման կենտրոնական: մեխանիզմների ուսումնասիրությունն էր: էլեկտրաֆիզիոլոգիական հետազոտությունների նորազույն մեթոդների ներդրմամբ նա հետազոտել է հիպոթալամուսի նեյրոնային կազմակերպումը: նրա վարընթաց հեշտացնող ազդեցությունը ողմուտեղի մարմնական ֆունկցիաների իրականացման և մեծ կիսազնդեղի կեղևի «ուզնած» նեյրոնների ակտիվացման մեխանիզմում: Այդ չրջանի փորձառական հետազոտությունների արդյունքներն ընդհանրացված են Հ. Բակլավաջյանի «Ռեզեղի էլեկտրապան ակտիվության վեզետատիվ կարգավորումը»: մեմագրության մեջ (Լենինգրադ, 1967) Առանձնահատուկ: ուշադրության են արժանի Հ. Բակլավաջյանի և նրա աշխատակիցների կողմից հիպոթալամուսի ընդերագայական նեյրոնների ակտիվության կարգավորման կեղևային մեխանիզմների ծագահայտումը:

Պարգաբանվել է սիմպարիկ և պարսսիմպաթիկ նյարդերի աֆերենտ զգայական ռամակարգերի տեղակայումը հետին հիպոթալամուսում: Գիտական նորույթ ներկայացնող նշված հետազոտությունների արդյունքները ամփոփված են նրա «Հիպոթալամուսի ընդերամարմնական առքերիչ համակարգերը» մեմագրության մեջ (Լենինգրադ, 1985)

Նշանավոր գիտնականի գիտական բեղմնավոր գործունեության մեջ առանձնահատուկ փուլ են կազմում գլխուղեղի երկարավուն ուղեղի և ողմուղեղի վեզետատիվ ֆունկցիաների ներառեսաթմբային կարգավորման նեյրոնային մեխանիզմների ուսումնասիրությանը նվիրված հետազոտությունները: Գիտության համար արժանահիշատակ նորույթ է բազմալաստակ գիտնականի կողմից առաջ քաշված ստեղծագործական միտքն, ըստ որի հիպոթալամուսում գոյություն ունի կոդեզային և ողմուղեղի վեզետատիվ նեյրոնների ու ընդերագայական առքերոդ համակարգերի ներառեսաթմբային նեյրոնների առավելագույն ակտիվության շրջանների վեշածածկում: Նա ձևակերպել է լայն ճանաչում ստացած վարկած, ըստ որի հիպոթալամուսի նեյրոնները քազմագործարկիչ, համսմիտվող-տարամիտվող բնույթի են, որոնց շնորհիվ իրականանում են

օրգանիզմի վեգետատիվ և մի շարք հույզային գործընթացներ համապատասխան միջավայրի՝ փոփոխվող պայմաններին: Նշված հիմնարար հետազոտություններն ամփոփված են նրա «Ֆիզիոքայանո-ընդերային աղեղի նեյրոնային կազմակերպումը» մենագրության մեջ (1988թ.), որը 1990թ. հոդորոշային Միության գիտությունների ակադեմիայի կողմից արժանացել է Լ. Օրբելու անվան մրցանակի:

Ամլյանի գիտնականի և նրա աշխատակիցների կողմից ուսումնասիրվել է նաև լիմբիկական ուղեղի սեկ այլ գոյացության, նշահամալիրի, դերը վեգետատիվ ֆունկցիաների կարգավորման մեխանիզմում: Մեծ հետաքրքրություն է ներկայացնում նշահամալիրի ընդերազգայական նեյրոնների տարբերակումը, երկարավուն ուղեղի և ողնուղեղի էինպաթիկ ու պարասինպաթիկ գոյացությունները, շնչառական նեյրոնների ակտիվության նշահամալիրային կարգավորման նեյրոնային մեխանիզմների արյան շրջանառության կարգավորման գործընթացում նշահամալիրի մասնակցության բացահայտումը: Հատկապես կարևորվում է գիտնականի կողմից ներկայացված նշահամալիրի առերևույթ և արտատար համակարգերի կազմակերպման նեյրոնային սխեման: Նշված ուղղության հետազոտությունների արդյունքներն ամփոփված են գիտնականի կողմից 1996թ. հրատարակված «Նշահամալիր-ընդերային ռեֆլեքսային աղեղի կազմակերպումը» մենագրության մեջ:

1959 թ. սկսվում է նաև Հ. Բակլավաջյանի ճանկավարձական գործունեությունը երանապետական համալսարանի մարդու և կենդանիների ֆիզիոլոգիայի ամբիոնում, ուր սկզբում ուսումնոնում է պրոֆեսորի, իսկ 1972թ.՝ 1986 թ. նաև ամբիոնի վարիչի պաշտոնը: Հ. Բակլավաջյանը ակտիվ նախաձեռնությամբ ամբիոնում ներդրվում են միկրոէլեկտրաֆիզիոլոգիական հետազոտությունները, Նորագույն մեթոդներ, որոնք հետազոտում հնարավորություն տվեցին ընդլայնել ժամանակակից էլեկտրաֆիզիոլոգիական հետազոտությունների շրջանակները:

Հ. Բակլավաջյանը գիտության տաղանդավոր կազմակերպիչ է: Նրա ղեկավարությամբ ամբիոնի կոլեկտիվը 1972 թ. ծեղանմուշ է լինում ընդհարձարմանական ֆունկցիաների կարգավորման կենտրոնական մեխանիզմների ուսումնասիրությանը միջավայրի արտալար գործոնների ազդեցության պայմաններում թթվածնաթաղցի վիտալիայի, շառավղային արագացման պայմաններում ուսումնասիրվում են սիրտ անոթային, շնչառական, արտաբորոքային, արյան մակարդանի համակարգերի կարգավորման լիմբիկական մեխանիզմները: Չորսնական կարևոր նշանակություն ունեն Հ. Բակլավաջյանի և ամբիոնի աշխատակիցների կողմից անդաստակային վերլուծիչի տարբեր օղակների նեյրոնային կազմակերպման ուսումնասիրության արդյունքները, որոնք հնարավորություն են ընձեռնում պարզաբանել շարժողական ախտահարումների նեյրոնային մեխանիզմները:

Մեծ է Հ. Բակլավաջյանի ազդեցությունը ամբիոնում կատարվող տեսական և գործնական ակնհայտ նշանակություն ունեցող գիտահետազոտական աշխատանքների մեկ այլ ուղղության բնագավառում՝ ուսումնասիրել Հայաստանի տարբեր բնակչության կազմակերպման շրջաններում շնչառության պրոցեսի կարգավորման կենտրոնական մեխանիզմները թթվածնաթաղցի պայմաններում:

Նշանակալի պվան ունի Բակլավաջյանը նաև ամբիոնում հետազոտվող համակարգչի ներքին աշխատող մասոկներ գլխուղեղի մեծ կիսագնդերի տարբեր գոտիների գործառական վիճակի, նյարդահոտազական լաբիլիտության, հոգնածության զարգացման նյարդաֆիզիոլոգիական և հոգեֆիզիոլոգիական մեխանիզմների ուսումնասիրության բնագավառում:

Հ. Բակլավաջյանը 300 գիտական աշխատությունների հեղինակ է, այդ թվում 4 մենագրություն, մի շարք գիտահանրամատչելի գրքակներ և ուսումնա-սեթողական ծեղանկներ: Նրա ղեկավարությամբ պաշտպանվել են 27 թեկնածուական և 4 դոկտորական թեզեր:

Բազմաթիվ գիտնականի ակտիվ նախաձեռնությամբ և ղեկավարությամբ շուրջ երկու տասնյակ տարի Ռիփլանում պարբերաբար հրավիրվել են համամիութենական կոնֆերանսներ, նվիրված վեգետատիվ նյարդային համակարգի ֆիզիոլոգիայի խորքերին: Մեծաթղ խորելարը բազմիցս զեկուցումներով հանդես է եկել Նախկին միութենական և միջազգային գիտաժողովներում, միջազգային համազուգարներում և կոնֆերանսներում: Եւ դասախոսություններով հանդես է եկել Զուլլուսիրայի, Դունգարիայի, Ֆրանսիայի և մի շարք այլ երկրների համալսարաններում:

Մեծածախ ակադեմիկոսը բեղուն գիտնականկավարժական գործունեությանը զուգընթաց յաջնակցում է նաև հասարակական աշխատանքների կառարածանը: Եւ ՀՀ ԳԱԱ Բժշկա-կենսաբանական պրոբլեմային խորհրդի անդամ է: Հայաստանի ֆիզիոլոգների ընկերության նախագահի տեղակալ, Ուղեղի ուսումնասիրությունների և ներքինությունների միջազգային կազմակերպությունների անդամ ՍՊՀ-ի ֆիզիոլոգների ընկերության կենտրոնական խորհրդի, մի շարք հանդեսների («Սեչենովի անվան ֆիզիոլոգիական հանդես», «Նեյրոֆիզիոլոգիա», «Հայաստանի կենսաբանական հանդես») խմբագրական խորհրդի մի շարք գլխավոր խորհուրդների անդամ:

Ֆիզարծան է նշել, որ Բուլղարիայում 1941-44թթ. ֆաշիզմի դեմ մղվող ընդհատակյա պայքարում ակտիվ մասնակցություն ցուցաբերելու համար Հ. Բակլավաջյանը ճանաչվել է որպես

Ֆաշիզմի դեմ մղվող պայքարի աննկուն մարտիկ: Հայրենական մեծ պատերազմի մասնակից է պարգևատրվել ԷՔուղարիայի ժողովրդական հանրապետության շքանշաններով ու հոբելյանական լալներով. «Պատվո նշան» շքանշանով:

Թեկուզև բոլորել է Հ. Բակլավաջյանի բազմապատասխան գիտնականի ու մեծ մանկավարժի, ինքնաավորված կյանքի 75-ամյակը, նա այսօր էլ լի է գիտական հետաքրքիր մտահղացումներով ու տարածարդական ավուրով շարունակում է դասավանդել մայր ԲՈՒՀ-ի իր ամբիոնում, ղեկավարել աշակերտների և հայցորդների գիտական հետազոտություններ, ուսանողների դիպլոմային աշխատանքներ, գրել արժեքավոր գիտական աշխատանքներ: Նա վայելում է ֆակուլտետի և ֆիզիոլոգիայի ինստիտուտի աշխատակիցների, ուսանողության, հանրապետության գիտական հասարակության սերն ու համակրանքը: Այսօր նրա սաներից շատերը գիտահետազոտական ինստիտուտների, ամբիոնների և լաբորատորիաների ղեկավարներ են և հասարակության մեջ զրաված իրենց դիրքով ու արժանիքներով նրախտապարտ են սիրելի ուսուցչին:

ՀՀ ՊԱՄԼՆ. Օրբելու անվան ֆիզիոլոգիայի ինստիտուտի կոլեկտիվի և ԵՊՀ-ի նախաճանաչական ֆակուլտետի պրոֆեսորա-դասախոսական անձնակազմի անունից ջերմորեն խնդիրներով հարգարժան ակադեմիկոս Հովհաննես Գեղամի Բակլավաջյանին ծննդյան 75 և աշխատանքային գործունեության 50-ամյակի առթիվ, մաղթում ենք քաջ առողջություն և երջանություն, երջանկություն ու ստեղծագործական նորանոր նվաճումներ:

Վ. Ֆանաբջյան

*ՀՀ ՊԱՄԼՆ. Օրբելու անվան ֆիզիոլոգիայի
ինստիտուտի տնօրեն, սեկսդեմիկոս*

Ս. Սինատյան

*ԵՊՀ կենսաբանական ֆակուլտետի մարդու
և կենդանիների ֆիզիոլոգիայի ամբիոնի վարիչ, պրոֆեսոր*